

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis insitutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyesöljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:
Egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohánytűzősékben.

A néppárt és a kormánypárt.

A 67-es alapon álló kormánypárt régóta volt kinosabb zavarban, mint napjainkban. Voltak idők a mikor a kormányok megérdemlették a siralomházat, a melyet a kivégzés követett: a Tisza korszak, a Bánffy korszak utolsó idői ilyenek voltak. De az akkori kormányok maguk is érezték bűnös voltukat, tudták, hogy méltók a halálra s a körülöttük tomboló vihar méltán sorolja őket a semmiségbe. De a mostani kormánynak, illetőleg kormányelnöknek legalább szubjektív jóakarátát igazságon el kell ismerni, hiszen maguk az ellenzék vezetési is nem egyszer adtak már kifejezést, így tette ezt Zichy János gróf is, a mikor a Széll-kormány és Bánffy kormány között összehasonlítást tett, illetőleg a kettő közti áthidalhatatlan különbséget kimutatta.

A mostani kormány ártatlannak hiszi magát. Ha szerencsétlen is a helyzet, de csak rosszakaratulag lehetne ráfogni, hogy előre megfontolt gonosz szándékkal akarta belevinni a nemzetet. És mégis nap-nap után hallja fejére zuhogni a vádbeszédet porlyeit, melyek halált kiáltanak a fejére.

Ezért kinos a mai helyzet s ezért volt nagy fontossága Zichy János grófnak, a néppárt vezérének beszéde, a mely e szerencsétlen helyzet szövevényeibe bevilágított s fáklyát gyújtott a kijutás irányában.

Érdekes beszédének az a része, melyben pártjának a két éves katonai szolgálat ügyében elfoglalt álláspontját jellemzi:

En érzem, hogy a két éves katonai szolgálati idő legnagyobb különbség a mi felfogásunk s a kormány felfogása közt. A kormány a két éves katonai szolgálati idő kérdésének megoldását a *létszaporítás* szempontjából fogja fel, *mi azonban a nemzet anyagi terhének megkönnyítése szempontjából* mérlegeljük. Es én ugy érzem, hogy ha ezen nagyon fontos kérdést meg akarjuk oldani, igyekeznünk kell ezen két ellentétes álláspontot valamiképen áthidalni: de éppen azért, mert minden katonai kapacitás atban az egyben konkludál s egy-sül, hogy a két éves katonai szolgálati idő kérdésének megoldása egy eninens nemzetgazdasági szükséglet kielégítését jelenti, a melynek megoldása ebből a szempontból igen fontos, éppen azért én óhajtanám ennek a kérdésnek egész terjedelmében való megoldását.

Mi első sorban ezen vívmány érdekében mentünk a harcba, tisztán és kizárólag a nemzet jól felfogott anyagi érdekében, a hadsereg népszerűségének, a hadsereg iránti szimpátiájának emelése szempontjából, a nemzet és a hadsereg közötti harmonia fenntartásáért, a melyet az ilyen rideg álláspont által provokált elkeseredett viták, mint a minőknek heteken át voltunk tanúi, a legnagyobb mértékben tönkreteszi.

De folytatjuk a harcot és folytatni fogjuk azért is, mert meggyőződésünk, hogyha e tekintetben nem történik semmi a mai viszonyok között, ugy a kormány nolens-volens, de maga hajlja a szeparatizmus törekvések mal-mára a vizet és ki tudja, hogy mi, a kik ezen

szeparatizmus törekvéseket nem értjük meg, nem fogjuk-e hallani saját elvtársainktól, hogy kár volt a hadsereg népszerűségében rejlő óriási erő érdekében ki nem erőszakolni azt, a mit alkotmányos eszközökkel kivinni nem lehet.

De jelzi álláspontját az indemnitás megosztásával szemben:

Az indemnitás alatt erőszakhoz nyulni, az obstrukció fegyverét kibáználni, a kormányt alkotmányon kívüli helyzetbe sodorni, a néppárt nem akarja. Mi az alkotmányos küzdelem összes fegyvereit vittük a harcba. Ezt nem veszem tagadásba, ehhez van jogunk, sőt kötelességünk is volt, de a kormányt alkotmányos kényszerhelyzethez juttatni és a kisebbség akarátát a többségre erőszakolni, a néppártnak nem lehet célja.

Vegye tehát tekintetbe a kormány az összes fenforgó körülményeket. Vegye tekintetbe az általam felvetett eszmét, a két éves szolgálati idő megoldására vonatkozólag... a melyre nézve törvénybe foglalt ígéretet kérünk, a mi a legnagyobb mértékben megnyugtatóna bennünket, hogy ne mondjam: lefegyverezze. S vegye tekintetbe végre a kormány felhelt szándékunkat is, hogy mi a küzdelmet az alkotmány határain kívüli nem szándékozunk. (Rakovsky István: De ottan ellentállunk!) De egyuttal legyen meggyőződve arról, hogy nagy kötelességet mulaszt, ha a nemzet nyugalmának helyreállítására nem szövetkezik a kisebbségben ma még létező alkotmányos ér-zülettel és nem siet a mi hazafias törekvéseink segítségére.

Rendkívül érdekes Zichy János gróf ama kijelentése, melyben a liberalizmust aproztrófálja:

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCAJA.

Rómában.

Írta: Miklósi.

Megérkezünk Rómába!

Leborulok Róma nagysága előtt,

Ha a legtüzesebb magyar szónok keble hatalmas lángjának érzetében leborulhatott a magyar nemzet nagysága előtt: nem kisebb érzést érez a hívő lélek s a klasszikus világ tanulmányozója, midőn rálép Róma megszentelt földjére. Nagy egy nemzet megnyilatkozásának ereje, de talán nem veszi senki hazám kisebbítésének s hazafiatlanságnak, ha kijelentem, hogy még nagyobb a több ezredéves Rómának nagysága.

Hiszen Róma a világ közepe: az emberi nagyság, hatalom s erő; a test és lélek; a szív s értelem; a tömeg s egyes; a hívő s hitetlen *fenség* letéteményese s örököse.

Róma nagy vagy! A nagyságban is nagy!

Rómában együtt van a pogány világ nagysága s a keresztény magasztosság világa: az emberi test s az emberi lélek minden külső s minden belső hatalmában s erejében itt nyilatkozott meg igazán. A mit az „ember“ szívében s értelmében, magára hagyottan s isteni erővel támogatva elért s eredményezett, az mind itt jelent meg legfényesebb oldalán, legmeggrázóbb s megrendítőbb, de legfelemelőbb s boldogítóbb erejében is. A véges tömeg s a nagytehetségű egyes a végtelen kegyelemtől s segítségől meg-

fosztottan s megalodottan ilyen végezte óriási s magában véve természetesen munkáját. Róma a test s lélek legmagasztosabb kultuszának szülő-anya, kifejezésének s kifejlődésének tere.

De nem Róma apoteozisát akarom megírni, hiszen erre talán a lángelmék ótiásai sem éreznének elégséges erőt; csupán benső megindulástomat s elragadtatásomat óhajtottam jelezni. De azt sem tudom híven. Már a készülődésünk alatt meghatottság töltött el bennünket. Hát még az uton mit érezhettünk, midőn közeledtünk a klasszikus s keresztény fejedelmi városhoz?

De mit klasszikus! — Minden antik nagyság porba hull, hol a kereszténység isteni ereje terjeszti szét áldásos szárnyait. A lélek, az igaz istenhez emelkedett lélek s benne felmagasztosult test mily óriás hatalommal emelkedik fel a pogány világ fölött; minő megmérhetetlen s elképzelhetetlen különbség van a két eszmévilág között: itt érzi igazán a hívő lélek. A klasszikus — testi — nagyság mind eltöpi az egy ház — a lelek — nagysága mellett s előtt. Az a hideg lelkesezés nagysága ez a láng lelkesedése.

Igaz, hogy ez a különbség csak most, a Rómában töltött 5 nap s utána e néhány napi megnyugvási idő elmúltával domborodik ki, de már az Ancona s Róma között levő vonalon kezdett bennünk megnyilatkozni. Így volt csak lehetséges, hogy a mikor Róma megszentelt földjére léptünk, a két vasuton töltött éjjeli s az erős mozgalmú egész napi tengeri ut befejeztével semmi fáradtságot nem éreztünk. — És ez nagyon jó volt, mert a bérkocsisok

épen sztrajkoltak s nem kaphattunk kocsikat. Gyalog kellett vívmünk lelkesedésünket s meghatottságunkat, így kellett megennünk a vasutitól a Sz. Péterig vivő Via Nazionale-t, a Via Plebiscito-t s a Corso Vittorio Emanuele-t, míg az Angyalvár előtt a Tiberisen át a Borgo Vecchio-n megérkezünk Sz. Péter hatalmas colonnájáig, illetve az óriási Sz. Péter templomig. Itt a sekrestye oldalánál van a Santa Martha című zárandokház, hol az utasokat két részre osztották. Egyik részük, a diákok s azon tanárok, kik velük akartak maradni, itt helyezkedtek el, másik részük pedig magánházak, illetve vendéglők lakóivá lett. Amazok jobban jártak, mert a mi zárandokcsapatunknak az volt a középpontja; emezeknek azonban kényelmesebb volt a lakásuk, mert kettesével kaptak egy-egy szobát; — de ugyancsak megjártak némelyek az utcákat s a házak lépcsőit, míg ezen, nem is mindig kényelmes szobákat megkaphattak. Azonkívül a S. Martha-ban közös, tisztességes s a mi fő: nem olaszos kosztot kaptak, a tágas ebédlőben; a Rancini vendégei — ennek a nyugalmazott vatikáni tisztviselőnek a házában laktak — addig néhány utcával odább juthattak csak holmi ételfeléhez. A mi diákokink egy tanár felügyelete alatt, tehát nyolcan, teljesen külön helyiséget kaptak; s ez jó volt, mert a legtöbb inézet növendékei közös terembe — némelyikben 30, 40, sőt 60 is volt együtt — jutottak.

Az elhelyezkedés s megfizetés után csoportokba osztottak bennünket. Mi székesfehérváriak a 3-ikba, Dr. Sebők Imre bpti hitoktató csoportjába jutottunk.

Mai lapunk 4 oldal.

A. szituáció a következő: A kormány a katonai javaslatokkal olyan törvényjavaslatokat terjesztett a nemzet színe elé, a melyek a legnagyobb terheket róják a nemzetre és a melyekkel szemben sem erkölcsi tartalmu kompenzációt nem ígért, sem nem ad biztos és határozott, legális formájú kilátást arra nézve, hogy "ezt egy közzgazdasági értékű haszonnal, mondjuk: a kéteves szolgálati idő kérdésének megoldásával fogja kompenzálni. Ez nézetünk szerint igen nagy hiba, de kétszeresen olyan nagy hiba egy olyan kormány részéről, a mely, a míg magát szívesen gerálja *szabadelvének*, a közjogi kérdésekben a legridegebb *konzervativizmust* tanúsítja.

Ezt a politikát megengedhetné magának egy túlzó konzervatív többség, de egy olyan majoritás, a mely a radikális egyházpolitikát megcsinálta; a melynek *brédója és mindennapi kenyere a liberalizmus hirdetése*, egy olyan rendszert a mely a nemzeti kultúrának a tempomatát a szabadelvésegre alapítja, a melynek fő-törekvése a szabadelvésegen fejleszteni a magyar nemzeti államot, ez, ha csak nem usurpálja a szabadelvé címet a nemzet szabadelvé anyagi és erkölcsi követeléseitől nem zárkozhatik el még a közjog terén sem, mert, a kik liberális politikát hirdetnek és a mellett a leg-ridegebb konzervativizmust vallják a közjog terén, azok lehetnek az én felfogásom szerint igen tudós és igen nagyszabású doktrinair állambölcsészek, a kik az ő doktrinájukat a könyvtárak pókhálós polcai részére írják meg, de azok nem gyakorlati politikusok azért, mert a praktikus politikustól a legutolsó választó polgár is *következésséget* vár. Akkor, mikor ezen oldal ügyis, mint 48-as párt, de ugyis, mint szabadelvé párt szabadelvé törekvéseit és elveit át akarja vinni a közjog terére, csak következetes magához, tradícióhoz és elveikhez. De akkor, midőn az époly szabadelvé kormány-párt *megálljt kiált a szabadelvének a közjogi kérdések előtt*, akkor egészen egyszerűen maga is bevallja azt, hogy különösen az adott közjogi viszonyok között, Magyarországon ő maga is a *szabadelvé politikát, kénytelen ha nem is veszedelmesnek, de legalább bárosnak tartja.*

Legyenek önök következetesek és legyenek szabadelvéiek az egész vonalon; ha pedig csak a parciális liberalizmust vallják, vagy hogy egy divatos kifejezéssel éljek, csak a periferiákon gyakorolják a szabadelvéseget, akkor lássák be azt, hogy nolens-volens de tényleg *megévesztik a pártokat*, és a megévesztett pártokból ne kívánják, hogy önökkel és törekvéseikkel szemben következetesek legyenek még az alkotmányosság kérdésében sem. Mert

egy többség, a mely opportunisztikus politikát vall az elvek terén, az el lehet arra készülvé, hogy egy elfogult ellenzék is vele szemben tisztán és kizárólag csak az opportunitás álláspontjára fog helyezkedni.

UJDONSÁGOK.

— **Erzsébet Amália főhercegnő és Liechtenstein herceg esküvője.** *Liechtenstein* Alajos herceg, helybeli uhlanus kapitány tegnap d. e. 11 órákor vezette oltárhoz a bécsi Burg-templomban *Erzsébet Amália* főhercegnőt, néhai *Károly Lajos* főherceg leányát. Az esküvő d. e. 11 órákor hagyományos fényelm ment végbe. Esküvő után a király magánkihallgatáson fogadta, azután pedig *Ferenc Ferdinánd* főherceg látta vendégeül az ifjú párt. *Liechtenstein* herceg és neje délután *Ottó* főhercegnél ebédelt s azután elutazott az alsóausztriai *Feldsbergbe*.

— **A pápa áldása a főgymnasiumi Mária-Congregatióknak.** A helybeli katólikus főgymnasium *Mária-Congregatió*ját mindjárt első megalakulása-kor minden oldalról oly meleg érdeklődéssel s őszinte rokonszenvvel tüntették ki, hogy biztatóbb körülmények közt alig kezdhetné volna meg nyilvános működését. E jelkésítő mozzanatokhoz most egy újabb, tannal mindegyiknél meghatóbb, mindegyiknél buzditóbb, mint mindegyiknél kitüntetőbb és egész páratlan csatlakozás s ez *Ó Szentsége* különös áldása, melyet gróf *Zichy Gyula*, pápai titkos kamarás c. apát, ömélőssága, a következő hivatalos iratban közölt a Congregatio vezetőségével.

Ó Szentsége Áldása.

Nagy örömmel vevén tudomást Szentséges Atyánk a zirci-eiszti rendű általános vezetése alatt álló székesfehérvári kath. főgymnasiumban megalakult *Szűz Mária Congregatió*ról, engem kegyeskedett megbízni, hogy atyai szíve örömeinek és különös szeretetének zálogául apostoli áldását küldjem az ifjú Congregatióknak és azok lelkes vezetőinek.

Gróf Zichy Gyula

p. t. kamarás c. apát.

Kelt Rómában a Vaticanban

Április hó 13-án 1903.

P. H.

Szolgáljon e páratlan kitüntetés és ritka kegy az ifjú *Mária-leventéknek* lelkes buzditásul, hogy magasztos elhatározásukban mennél szilárdabban kitartsanak!

Vidéki előzetesünk hátrak voltak posta útján értesíteni előzetesük elmaradásáról. Alázatlanul kérjük ezen hátralevők beküldését, az esetleges zavarok elkerülésére s a kiadónival sokoldalú anyagi terhenek könnyebbé tételére.

— **A honvédség köréből.** Már hetekkel ezelőtt jeleztük, hogy a helybeli honvédség vezetőségében nagyobb változások lesznek. Ez, miként az alábbiak igazolják, már bekövetkezett. A király ugyanis e hó 13-án kelt legfelsőbb elhatározásával vitézségi *Rupprecht* Henrik vezérőrnagyot, a székesfehérvári 81. honvédegyalodandár parancsnokát ugyanilyen minőségben a budapesti 79. dandár parancsnokává helyezte át; arnófalvi *Arnófalvy* István ezredesét, a miskolci 10. honvéd gyalogezred parancsnokát, a székesfehérvári 81. honvéd gyalogdandár parancsnokság ideiglenes vezetésével bízta meg; *Lőrinczy* Dénes, a székesfehérvári V. honvéd kerületi parancsnokságnál rendszeresített tábornoki helyre ideiglenesen beosztott ezredesét a lugosi 46-ik dandár parancsnokság ideiglenes vezetésével bízta meg; *Jánberffy* Kálmán, a 2. honvéd lovas dandár parancsnokság ideiglenes vezetésével megbízott ezredesnek a székesfehérvári V. honvédkerületi parancsnokságnál rendszeresített tábornoki helyre való beosztását rendelte el ugyancsak ideiglenesen; *Schulcr* Jenő ezredesét, a székesfehérvári 17. honvédgyalog ezred parancsnokát a honvédelmi minisztérium XXI-ik ügyosztályának vezetőjévé, ennek helyére pedig *Szichenlisc* Béla eddigi nagy-szebeni honvéd ezredesét a székesfehérvári 17. honvéd gyalogezred parancsnokává nevezte ki.

Ugyanitt említjük meg, hogy a honvédelmi miniszter elfogadta *Kovács* Zsigmond székesfehérvári 17. honvédgyalogezredbeli tartalékos — és *Ároni* Ferencnek, a székesfehérvári V. honvéd ker. parancsnokság nyilvántartásában álló hadnagynak tiszti rangúkról való lemondását.

— **Ejegyzés.** Gerhold Károly állami vízmester, székesfehérvári lakos eljegyezte *Lorák* Teruskát Újvidékről.

— **Kitüntetés.** Örömtől hozott Csákvárra annak a megérdemlett elismerésnek híre, mely szernt a Felsőg. *Estérházy* Miklós Móríc csákvári uradalma egyik köztisztviselőben álló és gazdasági téren nagyérdemű gazdatiszját *Paulini* Béla ispánt a koronás arany érdemkereszttel tüntette ki. Az érdemkereszt ünnepélyes átadása i. hó 16-án zártkörű ünnepély keretében a grófi földmives iskola udvarán történt, mely iskolának a kitüntetett gazdája. A délvideken tartozkódó *Estérházy* Miklós Móríc grófit fia gr. *Estérházy* Móríc helyettesítette, míg a minster képviselőjében a járás főbírója *Kovács* Sándor jelent meg. Az ünnepélyt a *Cecilia* egylet énekkara nyitotta meg a Hymnussal, mely után a minster képviselője, miután az okiratot felolvasta, rövid hazafias beszéd kíséretében átadta az ünnepelt-

Nagycsütörtökön, a megérkezés napján, délelőtt a Sixtusai kápolnát néztük meg, azután *Rafael* stanzát, a loggiákat s a modern képtárt, mert ezeket a helyiségeket a nagyhét hátralevő napjaiban bezárták. Tehát sietniünk kellett.

A Sixtusai kápolnával ugy voltam, mint a legtöbb zárándok: többet vártam, vagy helyesebben fejezve ki: fényesebbet, hatásosabbat. Ez volt az első, a mit láttunk s a mi modern ragyogáshoz szokott szemünk s nem műizlésünk nem tudta felismerni a „kopott” nagyságot. De a magyarázatok után felnyíl a szemünk s csodálatuk *Michel Angelo*, *Pinturicchio*, *Sandro Botticelli* s *Vaga* képeiben az eszmét, a szellemet: a tartalmat, a mozgalmat s az erőt. A Sixtusai kápolna felemelt bennünket, bár az álványok tetején bizonyára nem nagy művészetrel dolgozó olasz minden udvariasságról megfélekedezve, ugyancsak kalapácsolt. A nagy zaj kellemetlen s zavaró volt, rá is szóltak, de még neki állt főlebb s nem épen gyöngéd hangokat küldött le a magasból az alant nyüzsgő tömegre; bizony nem a nagy művész lelkeivel szólt, pedig a művészi alakok között foglalatostkodott. De azért mi élveztük a szellem hatalmát.

A pápa modern képtárába mentünk ezután, hol a színek élénksége már bántani kezdett bennünket. Gyönyörűek ezek az újabb szenteknek olajba festett képei. De sietnem kell.

Rafael világhírű stanzáiba jutottunk most. Itt van a fenség, fensége. Ha könyveket írnek is, de már mások megelőztek s bizonyára még követni is fognak sokan, még sem fejeznék ki e

képek igazi értékét, szellemét t. i. és technikáját. Egy *Disputa*, egy *Atheni iskola*, órák, napok, hetek, hónapok, sőt talán évek beható szemlélete után is újabb szépségeket tárnak fel. Mi csak rövid fél óráig nézegethettük, mert sietniünk kellett. A többi termekben, jó formán végig mentünk a termeken s a lángszellem ihlete mégis megirintett bennünket. Fájt a szívünk, hogy itt kell hagynunk ezen utánozhatatlan festményeket; de örültünk mégis, hogy legalább láttuk őket.

A loggiákból hamar kiküldöttek bennünket, mert az idő délre járt — egy kicsit többet időztünk *Rafael* alkotásainál; nem baj, örültünk neki. — A pápai képtárt következtet meg, de sokat s alaposan itt nem nézegethettük. A több képekre felhivta a vezető figyelmünket s mentünk a lakásunkra.

Délután *Sz. Caecilia* s *S. Maria in Trastevere* templomokat s az utba eső érdekességeket néztük meg, estefelé pedig felmentünk a *Janiculusra*, hol a nap lementés s a lenyugvó nap világitásánál Róma városát szemlélttük. Ezen távlati kép igen sokat ért. Innét a magasból láttuk Róma 7 halmát szép megkülönböztetésben, s a közbeeső vidékeket távolab a várostól. Így itt szerettünk fogalmat a város fekvéséről s kiemelkedőbb épületeiről. Láttuk az *Aque Pauli V.-it*, *Garibaldi* szobrót, *Torquato Tasso* tölgyét s még bementünk *Sz. Péterbe*.

Nagypénteken bizony ismét a nyakunkba vettük a várost. Itt ismét rövid leszek. A Vatikántól túlra mentünk most s megnéztük a pápai állam területét s benne a kiemelkedőbb pontokat.

Sz. Joachim temploma elragadott bennünket fényével. Ez Róma legjobb temploma, mely XIII. *Leó* jubileumi évré készült. Kerestük a világ nemzetek kápolnái között a magyarokét is, de nem találtuk. Feljajdult a szívünk, mert láttuk, hogy van a lengyeleknak *Koszta* sz. Szaniszlójuk tisztelére, angoloknak hollandoknak, és csak a magyaroknak nincs!

A *Tiberisen* a *Margithidon* mentünk át s a *Piazza del Popolo*hoz jutottunk. Innét szép számmal kimentünk a *Pons Milviushoz*, a hol a kereszt jelében égi jelenésre először harcoltak a római katonák s a mely csata fényes eredménye polgárjogot szerzett a keresztény vallásnak s eszmének. Az út hosszu volt, de nem sajnáltuk a fáradságot.

Visszamenet a *S. Maria del Popolo* templomban hallgattuk a *passio* énekését. Meghatott bennünket; épen a „*crucifige crucifige*” szavakat mondtuk. Ezen templom mellett levő kolostorban lakott *Luther Márton* is, mikor Rómában volt. De bizonyára más szemlemben nézte ő Rómát, mint mi.

Innét felmentünk, szép napos időnk volt, a *Monte Pinciora*. Gyönyörű szép kertek, pálmák, narancsfák stb. vannak elragadó csoportosításban. A természet is kertnek teremtette. Nem hiába választotta ki e területet üdülő helynek már évezredekkel előbb *Sallustius*, *Pompeius*, *Lucullus*, *Acilius* s más híres és gazdag római férfiu. Innét ismét, de fényes nappali világitásban halhattuk a várost.

A *kapucinusok* templomába s *kriptájába* akartunk itt beemelni, de az utóbbiba nem en-

nek a királyi elismerés szép jelét. A Szózat elénekése után az ünnepély véget ért. Utánna 60 területes bankettet adott a gróf a nevezett iskola termeiben, mely alatt számos felköszöntőkben éltették Esterházy M. Mór grófot mint a jó és nemes ügyért áldozni mindig kész főurat; valamint a kitüntetett Paulinét és családját is.

— **A moóri hősök emlékezete.** A helybeli ciszt. r. főgimnázium önképzőköre a tegnapi napot mélyen belevéste Moór közönségének szívébe, ünnepet, fényes, lelkes ünnepet szentelt a moóri hősök emlékének. A ki tanuja volt az ifju szívek eme magasztoslelkűségének, az, ha érezni tud, lelkében hordja enlékét koporsójáig. Hisz oly ritkán jár már közöttünk a szabadságnak, a hazaszeretnek fényes, tiszta angyala, hogy szinte idegen már közöttünk. Es ha jövő reményességünknek, az ifjuságnak szívéből látjuk közénk szállani, kétszeresen kell megbecsülnünk. A tiszta lélek nem állja a borulásnak sötétségét, szennyét; feltör a magasba, hogy megtermékenyült erővel merüljön ismét a mindennapi élet nehéz gondjainak tömkelegébe, hol megfeszült lélekkel, tünkes szívvel, munkás kézzel törjön a nemzet-boldogító munkára. Ezt, munkát követel most már tőlünk a vértől bőven áztatott haza. Agyunknak elszántasága mellett gondolkodására, karunknak acélos ereje mellett munkálatlan szorgalmára, kitartó munkájára van most szükség. Ezt fogadták meg Moórot az ifjak is s midőn a haza utatára áldozatul ezt ajánlották fel, a legszebb áldozatot mutatták be.

Tegnap kora reggel indult utnak a lelkes csapat Moór felé. Mintegy 50 diák nemzeti színű zászló alatt sorakozott a vasúti állomáson dr. *Vargha* Damján, dr. *Czapary* László, *Bánci* Boldizsár, dr. *Polgár* Iván és *Philipp* István főgimnáziumi tanárok vezetése mellett s már fél 8 óra tájban riadó éljenzés fogadta az ifjuságot a moóri állomáson, hol a moóri kath. kör nem várt meglepetésben részesítette az érkezőket. Mintegy 30 kocsi állt a zarándokcsapat rendelkezésére. A bevonulás valóságos diadalmat volt. A fellobogóztott hosszú kocsi sor a kath. kör házáig vonult s a kör dísztermében *Kriegler* Sándor elnök fogadta az ifjuságot s gazdag reggelivel vendégelte meg. Innen a lelkes csapat a magyar templomba vonult s dr. *Vargha* Damján az elhunyt hősök lelki üdvéért szent misét mondott, melyen az előjáróság, de Moór község közönsége is impozáns számban vett részt. Százakra menő tömeg várta már ekkor az ünnepöket az emlékosztop körül. Úgy 10 óra tájban a Vértes és Bakony aján ölelkező szellő messze vitte az ifjak ajkáról elhangzó Hymnusz hangjait s mikor elhangzott az utolsó akkord is, dr. *Vargha* Dam-

gedtek be. A város utcáin, a Piazza del Barbérini, a Pantheon, Sz. Ágnes temploma s egyéb nevezetesség mellett s között hazajutottunk. Bizony jó is volt a pihenés s a felüdülés.

Délután a Laterán 5 hajós templomát néztük meg. Láttuk II. Szilveszter sirnján a magyar zászlót s fellángolt keblünkben a hazafi szíve. Meghatottan, boldogan térdeltünk le s lelkünkben imádkoztunk édes hazánk jövőjéért. Nagy előzékenységgel mutotta meg egy jó képi olasz pap az utolsó vacsora asztalát. Megilletődve szemléltek s csókoituk meg. Itt hallgattunk Lamentatiót.

A Santa Scala-hoz mentünk meg át s nagy áhitattal végeztük valamennyien térdén állva a szent utat. Ez volt egyetlen nagyobb vallásos cselekedetünk e napon.

A Crocét kerestük fel ezután mi tanárok s a kis Szibenliszt fiu, s melegen ölelkeztünk össze a testvérekkel. Olasz létükre magyaros vendégszeretettel s szívesseggel fogadtak bennünket. Meghívtak bennünket húsvenetianára ebédre is. Es mi elfogadtuk s el is mentünk.

Nagyon tetszett nekik a mi kis diáknak. Különböen kedvence volt ő az egész zarándoklatnak; ismerte, szerette mindenki I. osztályos fiu több nem volt velünk, de pompásan kibírta a sok-sok fáradságot.

A Szent Péterbe mentünk ismét s ott látuk Rampolla államtitkárát is.

Ezután vacsora s pihenés következett. Mondhatom ránk is fért mind a kettő.

ján, az önképzőkör vezető tanára lépett a szobor talapzatához s lendületes, szép beszéddel megnyitotta az ünnepélyes díszgyűlést. A hosszantartó taps és éljenzés zajából kibontakozott ekkor *Varbanek* Ferenc VIII. o. t. hangja. „A szabadsághoz” címzett lelkes költeménye már az első strófikánál tüzet gyújtott a szívekben. Ugy a költemény, mint az ügyes előadás díszretére vált a fiatal szerzőnek. Szinte a hangulat szárnyain emelkedett tovább a lelkes ifjaknak csapata, midőn szíve igaz érzésével s hevével a „Tavaszi elmúlt...” s „Kossuth Lajos azt izente...” kezdetű népdalokat agta elő. A közönség nem volt halálban, a megérdemelt eljenzés itt sem maradt el. Egy rokonszenves megjelensé ifju lépett ezután a hősök emlékövéhez, hogy áldozatul adja poétikus lelkének legszebb virágát. A moóri hősök sirnján csakugyan hős vértanúhoz illő nemességel, őszinte bensőséggel írta meg költeményét *Hlavathy* Imre VII. o. t. S mert a választékos kifejezésekben gazdag, tartalmas alkalmi óda külső formája is versenyre kelt a belső értékkel s mert a költemény kincsét szépen csillogtatta az előadás komoly, méltóságteles tökéletessége, a hatás nem maradt el: könny ragyogott a szemekben s szív lángja égett az arcokon. Szébben cölöz jutni nem lehet. Az óda elhangzása után *Hlavathy* az ifjak nevében szép babér koszorút helyezett a szobor talapzatára. Ekkor helyezkedett belé a lelkesedésnek mur tomboló viharába ifj. *Kállay* László VIII. o. t. Tűz és hev, erő és tudás! Ez jellemezte az ünnepi beszéd minden gondolatait. A fiatal szónok magával ragadta hallgatóit, ügyes mestere a szónak s megnyilatkozása szép reményekre jogosít. Ezután *Bach* Ferenc VII. o. t. „A ledolt szobor”-t zavalta el. A hazánai tájadalom szülte allegorikus költemény alapszínjéit szépen kidomborította a gondos előadás s ehhez nagyban hozzájárult az erőteljes, kellemes organum. A szavaltot ismét ének váltotta fel. „A bujdosók dalá”-nak mélabús ariája a maga egyszerűségében volt fenséges. Ezután még ketten szavaltak: *Schreiner* Károly VII. o. és *Luttor* Ferenc VIII. oszt. tanúok. Az előbbi *Komcsy* József „Csata után” című költeményének előadásával, az utóbbi az „Apotheozis”-sal emelte az ünnep fényét, melynek szép koronája volt az a beszéd, melyet ifj. *Székfi* Ignác beszélt az ünnepélyes díszgyűlést. Szinte korát mutta felül e beszéddel az önképzőkör elnöke. Szébb magyarázatot adni a magyar szív és magyar rög rokonságnak nem lehet. Szívbeli fakadt s tudásra leteletett meggyőző erejével szívhez szolt. Egy komoly feritúnak meg ifju elmélet láttuk megnyilatkozni benne. Vegeztül a Szózatot énekelte el a ifjuság s a közönség lelkes eljenzése kísérte a szobortól elvezető utjában.

Az ünnepély után tenetű asztal varta az ünnepöket a kath. kör nagytérképében. Lelkes hangulat uralkodott itt is. Dr. *Vargha* Damján tanár pohárköszöntőjében halás szavakkal mondott köszönetet a kitüntető fogadtatásért, *Kriegler* Sándor pedig a „Kath. kör”, de az egész község nevében köszönte meg azt a buzgalmat, melynek gyömlése volt e szép ünnep. Meg *Schweighara* Veremund kapucinus atya, dr. *Czapary* László tanár s végül *Kirsis* Boldi, lapunk belmunkatársa emeltek szót az ifjuság buzgítására.

Ha még befejezésül megemlítjük, hogy az ifjuság az intezt böles vezetnek, *Szentgy* Győző igazgatónak névnapját ünnepelte meg e napon: kötelességet teljesített. A legszebb csokrot nyújtotta neki az intezt ifjusaga, mert azt lüzte össze, a mi legbecsebb, a hazaszeretnek hervadhatlan szívvirágát.

— **A „Fejérmegyei gazdasztisi kör” megalakulása.** Csak nemrégben pendült meg az eszme a „Fejérmegyei gazdasztisi egyesület” keblében, hogy városunk s megyénk egyes számban levő gazdasztiszei a saját érdekeik hathatósabb istapolása végett erkölcsi testületben tömörüljenek s ime, a gondolatot gyorsan követte az elhatározás, vasárnap megalakult a „Fejérmegyei gazdasztisi kör.” A jelzett napon ugyanis mintegy 70 gazdasztist jött össze a „Magyar király” szálloda egyik termében alakuló közgyűlésre, melyen *Lintner* Sándor elnöklet mellett mindenekelőtt az alapszabályokat tárgyalták. *Buly* Kálmán képviselnyékit kasznár adta elő az alapszabály-tervezetet s rövid eszmecseré után némi módosítással a

közgyűlés el is fogadta. Ezután megalakult a tisztikar a következő eredménnyel: elnök — *Lintner* Sándor, alelnökök — *Buly* Kálmán és *Kossa* Miklós, titkár — *Schier* Lajos, pénztárnok — id. *Tury* Antal. A választmány tagjai: *Baur* György, *Edes* István, *Fantusz* Fülöp, *Galler* Frigyes, *Gyurkovics* József, *Helpfer* Pál, *Kovács* Lajos, *Kutliffay* Árpád, *Simou* Róbert, *Szék* Lajos, *Tóth* Dezső és *Truka* József. Ezen kívül a választmány örökös tagjai *Burchard* *Béla* *Béla* *Rezső* és *Koller* Pál. A tisztikar iyletén megalakítása után a közgyűlés lelkes felkiáltással elhatározta, hogy *rédnökül* felkéri *Fráth* Pál báró főispánt a gazdasztisi egyesület elnökét, *rédnökül* pedig *Székényi* Viktor grófot. Végül dr. *Burchard* *Béla* *Rezső* főispáni titkár, mint a „Fejérmegyei gazdasztisi egyesület” kiküldöttje lendületes beszédben üdvözli az újonnan megalakult kört s rámutat arra a fontos feladatra, mely ezen testületre vár. Miután a közgyűlés elhatározta, hogy dr. *Darányi* Ignác földmívelésügyi minisztert és *Bujamovics* Sándort, az „Országos gazdasztiszek és erdőisztiszek egyesületé”-nek elnökét táviratilag üdvözli, elnök szép záradzavak kíséretében megköszönte a jelenlevők érdeklődését, az ülést fidosztulára. Déleiben a „Magyar király” éttermében 60 területű társasébé volt, melynek folyamán *Lintner* Sándor üdvözölte a társasébételek képviselőit s általában a jelenlevőket, *Sipos* Sándor, a „Hatvanvidéki gazdasztisi kör” elnöke az újonnan alakult kört éllette s meg számosan a jelenlevők kiválóbb férfait.

A polgári fővezérszék tegnap d. u. 3 órakor *Fráth* Pál báró fővezérszék elnöklété mellett választmányi ülést tartott, mely alkalommal elhatározták, hogy a polgári fővédett május 10-én nyitják meg ünnepélyvel s bankettel, mely 10 óra 1 órakor lesz a fővédett termében. Bankett után cöllovészet s tekeverseny lesz, ez idő alatt a *honvédcsapat* d. u. 3 óratól kezdve sétahangversenyt tart. Mint halljuk, a fiatalok minden előzetes készülődés nélkül tanulmástagot rögtönöz, a mi kellemes meglepetés lesz a hölgyekre.

Becsületreperáló ítélet. Mielőtt a színeszek összeszedték sátorfájukat, az utolsó gáztiszítetis alkalmával éies ellenétek merültek fel *Kunhegyi* igazgató és a társulat néhány tagja között. A legvehemensbb jelenet *Kunhegyi* igazgató, *Szaloki* komikus, illetve a felesége között játszódot le. Titulusok használatában nem volt kiméletes egyik fél sem és épen azért volt ma nehéz megoldani a gordiusi csomót *Dömötör* aljárásbíronak, a ki Salamon bölcsességével ítelkezett ez ügyben. Megállapította a vétkeességet minhárom részről, a kölcsönösség folytán pedig felmentette mindgyikét. A színeszharcnak tehát vége s végezni bölesebb ítélettel alig lehetett volna!

— **Vásári trefa.** Egyelőre nem lehet megállapítani, trefa-e vagy valóság, a mit *Németh* István Sziget-u. 26. sz. alatti lakos a vásár folyamán a rendőrségnél előadott. *Németh* ugyanis bevezetett egy almas-szürke lovat a városházára s előadta a dolgot imígyen: Lovat akartam venni s a mint a korlátok között járok, megakadt a szemem egy formás állaton. Oda is léptem mellette s az ára felől kérdézősködtem a kötőféket tartó gyerektől. A gyerek erre megrémült, elfutott s a markomban maradt a kötőfék. Ezért vezettem ide a lovat. A rendőrség átvette a gazdátlan állatot s csakhamar kinyomozta a tulajdonost *Kerekes* Mihály moóri lelkes személyében, a ki igazolta, hogy a lovat a vásárbán *Gombos* József csóri lakostól vette. *Gombos* aztán elmondta, hogy rossz trefát csinált mérgeben *Németh*. Ez ugyanis alkudott a lóra, nagyon megtetszett neki, de hát 10 pengőn mult, hogy nem lett az övé. Ezért haragudott meg s a mikor *Kerekes* megalkudott véle s áldomásra betértek egy korcsmába, *Németh* bosszúból elvezette a korláthoz kötött lovat. Örző gyerekről persze szó sem volt s így nem lehetetlen, hogy a hamis bemondás miatt *Németh* uramnak gyűllik meg a baja a rendőrséggel.

— **A szent György napi vásár szokatlannal rossz volt.** A kellemetlen idő a kirakoló vásárt teljesen tönkre tette s mert a hasított körmű átlatok felhajtsa tilva volt, a marhavásár hiánya az általános forgalmat nagyon csökkentette. Annál jobb volt a lóvásár s a felhajtók szinte kétszeresen adhatták el lovaikat. Külföldre mintegy ötszáz lovat vettek ez a körülmény az előzőkra

néve rendkívül kedvező helyzetet teremtett. Mivel a lóvásáron kívül a vásár alig nevezhető vásárnak, a helybeli iparosok ama óhajuknak adták kifejezést a polgármester előtt, hogy május hó elején, esetleg 11-én pótvásár tartassék. A polgármester utasította is a főkapitányt, hogy az ipartestület véleményének meghallgatásával a szükséges információkat szerezze be s tegyen a pótvásárra vonatkozólag előterjesztést. A helyzet elég kedvező, a mennyiben Gárdonyi községben a szájszél- és körmőfájás szűnőfélben van s így van remény, hogy néhány nap múlva a község a zár alól feloldható. E nélkül ugyanis a marhavásár nem tartható meg. Egyéb, a vásár megtartását gátló körülmény nem forog fenn s így valószínű, hogy a miniszter megadja az engedélyt a pótvásár megtartására.

— **Az elhalasztott sorozás.** Fejérvári Géza honvédelmi miniszter még mindig bizik, hogy a katonai javaslatokból törvény lesz. A sorozást ismét elhalasztotta, még pedig ez alkalommal is bizonytalan időre. Hogy azonban némi reménységről is tanuskodjék a rendelet, meghagyta, hogy a hatóságok az újoncozási működési terveket június hó 2-től 25-ig terjedő időre feltétlenül készítsék el. Szóval a honvédelmi miniszter ama hiszében van, hogy a már két ízben elhalasztott sorozást júniusban megtarthatják.

— **Katonai lóvásárok.** A lóavató bizottság május és június havában városunkban s a megyében katonai lóvásárokat tart, a melyeken kizárólag 3 éven aluli csikók fognak megvétetni. A vásár május hó 12-én veszi kezdetét Szekesfehérvárott s itt d. e. 10 órától 12 óráig tart. A vármegye területén a vásárok a következő helyeken és napokon tartatnak meg: Dinnyésen május hó 12-én délután 3 órától 5-ig; Velegen május hó 20-án délelőtt 8 órától 10-ig; Szent-Ivány pusztán május hó 22-én délelőtt 10 órától 11-ig; Nagy-Lángon május hó 22-én déli 12 órától délután 3 óráig; Szabad-Battyánban május hó 22-én délután 5 órától 7-ig; Csala pusztán május hó 23-án délelőtt 7 órától 9-ig; Pátkán május hó 23-án délelőtt 10 órától 12-ig; Bicskén május hó 29-én délután 2 órától 4-ig; Szent-Iván pusztán június 9-én délelőtt 6 órától 8-ig; Pusztá-Szent-Ágotán június 9-én délután 2 órától 9-ig; Kis-Perkátán június 16-án délelőtt 10 órától 12-ig; Ujfalun június 16-án délután 2 órától 4-ig.

— **Betöréses lopás fényes nappal.** Szinte hihetetlen dolog, de mégis megtörtént, hogy fényes nappal kiraboltak egy udvari lakást. Vasárnap vagyis f. hó 19-én *Goldschmid* Izidor Szőgyény-Marich utcai kereskedő már kora reggel a vásárrban volt elfoglalva. Felesége is ott volt, a ki midőn d. u. 4 óra tájban hazatért Kigyó-utca 3. sz. alatti lakására, rémülve látta, hogy a szobában minden fel van durva. Rövid vizsgálódás után észrevette, hogy néhány ezüst edény, ezüst óra láncsal, egy revolver s több ruhánemű hiányzik. Jelentést tett a rendőrségnek, mely a vizsgálat során megállapította, hogy a tettes az ablakon át hatolt a lakásba, a szekrényeket kézzel feszítette fel s mert mindent feldúlt, valószínűleg pénzt keresett s mert nem talált, azért vitte el a keze ügyébe eső tárgyakat. Még szerencse a szerencsétlenségben, hogy a tettes az egyik szekrényben lévő arany órá s láncot s kisebb összegű pénzt meg nem találta. A rendőrség még a nap folyamán több helyütt házkutatást tartott, a lopott tárgyakat sehol sem találta fel s így a betörő nyomára eddig sem vezetett.

— **Állatvizsgálat.** A rendőrkapitányi hivatal, mint elsőfoku állategészségügyi hatóság felhívja mindazon állattulajdonosokat, kiknek ló, szamár vagy öszvér van birtokukban, hogy ezen állatokat állatorvosi megvizsgálás végett a felső-, bel- és palota-városi kerületekből folyó hó 23-án reggel 7 órára vásártér 32. szám alatt levő „Fehérlő” vendéglő udvarára, a tó- és vizivárosi kerületekből pedig folyó hó 24-én reggeli 7 órára, a Széchenyi-utca 89. szám alatt „Prikkel”-féle vendéglő udvari helyiségébe elővezetni vagy elővezettetni el ne mulasszák:

Folyó hó 23-án a „Fehérlő” vendéglő udvarában elsősorban a felsőváros, azután a bel- és palota-város jelzett állat-állománya, folyó hó 24-én pedig a Prikkel-féle vendéglő udvarán elsősorban a tó- és azután a vizivárosi tulajdonosok ugyanazon állatai vizsgálatnak meg.

— **Véres békeség.** Lébényi Palkovics Ignác Selyem-utcai lakos gyakran keveredik harcra hűségese oldalborodájával, a ki biz nem marad adós szóval s ha kell ököllel sem. A vásári látványosságok számát egygyel szaporították s a saját lakásukon csinos kis csete-patét rendeztek. Most már szent köztűtük a béké. Egyébként Palkovicsnak a Jámber-féle kávéházban is baja esett. Itt is ő húzta a rövidet s a párbaj rá része néhány karcolással végződött.

Ettyeken f. hó 17-én a kocsmában kelt harcra egy asztaltársaság. Geng József vendéglős és Varga József ettyeki lakos *Littner* Ferenccei veszték össze s ez utóbbi a csata színhelyéről sebesülve menekült. *Littner* a járásbírósnál súlyos testi sértés vétségével vádolja ellenfeleit.

— **A sebes hajtás áldozata.** Bár a vásár nem volt népes s nagyforgalmu, a vizgázatlan hajtásnak mégis van áldozata. F. hó 19-én ugyanis Pavlicsek Mihály nagyperkátai lakos 18 éves leányfia a Sas-utcán ment végig kocsiával s a vizgázatlan sebes hajtásnak szomorú következménye lett: elgázolta Lelkes Juliskát, Lelkes János Fecskepart 1. sz. a. lakos 6 éves leánykáját, a ki bal karján szenvedett súlyos sérüléseket. A rendőrség a vizsgálatot megindította.

— **Jó tanács.** Mindazoknak, kik pázsitot akarnak létesíteni, ajánljuk, hogy szerezék be Mauthner Ödön csász. és kir. udvari magkeskedéséből Budapesten a „Sétatéri” vagy a „Margitszigeti” fűmagkeveréket. — Ezeket már 29 éve szállítja Mauthner Budapest és a Margitsziget oly bámulatra méltó és gyönyörű sétatéri részére.

Egy tiszta-fajbéli, neufulandi 8 hónapos fekete nőstény kutya eladó. — Tudakozódni lehet Szondy János pázmádi postamesternél.

A Kossuth-utca I. sz. ház (gróf Zichyház) II. emeletén külön bejáratu, utcai, szép burtorozott szoba május 1-ére kiadó.

SZERKESZTŐI ÜZENET.

Seh. I. Nagyon örvendünk, hogy „beeses” lapunkkal tökéletesen meg van elégedve. Mondták ezt már mások is. Csak mi is ezt mondhatnánk ömről. Mert meglát bennünket az ön dícsérő jelzőinek tömege, de mélyestgen behangol, ha előfizetési könyvünk itt-ott előforduló folytonossági hiányaira tekintünk. Biz ez a szomorú látvány nagyta lelőhaszítja a mi elismerésünket az ön hazafias buzgólkodása miatt. Itt mutassa meg, hogy leány a talján s akkor mi sem fogunk szűkölködni az önre halmazott dícséretnek nélkül.

Uj bútor üzlet!

Van szerencsém a n. é. helybeli és vidéki közönség becses tudomására hozni, hogy saját műhelyemben készült asztalos munkákból raktárt tartok.

Kórház-utca 4. szám alatt (saját-ház)

Raktárom van uri-, háló-, ebédlő-, szalon-, előszoba és konyhabutorok a leg-szolidabb kivitelben, melyeknek jó minőségeért felelősséget vállalok.

Főelvem oda irányul, hogy ezen szakmában előforduló silány gyári munkák által félrevezetett közönség helyben találjon szolidan készült butorokat.

Elvállalok továbbá minta és rajz szerint választott butorok készítését bármily kivitelben, ugyszintén mindennemű asztalos munkákat jutányos áron.

Raktáromat a n. é. helybeli és vidéki közönség figyelmébe ajánlom.

Kiváló tisztelettel
NYÁRI GÁBOR,
épület és burtorasztalos.

FRÖSCHL JÁNOS

Első székesfehérvári cementárú-gyár és beton-építkezési vállalata
Sz.-fejérvár, Zöldfa-u. 17. (Acstelep.)

Ajánlja saját készítményű szines cementlapjait és beton-alagsatornáit.

Templomok, konyhák, folyosók és verandák padozatának mozaikkal, cementlapokkal és betonnal való burkolását, fürdő-medencék, beton-jászolok készítését és egyéb e szakmába vágó munkálatok kivételét elvállalja.

Azonkívül raktárt tart jó minőségű portland és román cementből, különféle cserépszindelyekből és mennyezet-nádfonatokból.

HIRDETMENY.

Az alulírott légszészársulat igazgatósága tisztelttel tudatja a légszészfogyasztókkal, hogy a légszészársulat elhatározta a magánfogyasztók részére a légszészárakat leszállítani és pedig fokként, mint a következő táblázat mutatja. Eddig köbméterje 32 fillérért volt számítva. 1903. január 1-től kezdve számítjuk:

500 köb m-ét. évenkénti fogyasztás után	à 31 fill.
501-től 1000-ig	„ „ „ à 30 fill.
1001-től 2500-ig	„ „ „ à 29 fill.
2501-től 5000-ig	„ „ „ à 28 fill.
5001-től 10000-ig	„ „ „ à 27 fill.
10000 felett	„ „ „ à 26 fill.

A légszész 31 fillérért köbméterenkint lesz számítva és év végén a tisztelt fogyasztóknak az engedelmény leszámítva.

A fennebbi árak alapján a légszészvilágítás Auer-égők használatával 50 gyertyafényre 110 liter egy-egy égőre számítva óránként kerül:

3 fill. 41 az I-ös osztályu fogyasztóknak
3 fill. 30 a II-od „ „
3 fill. 19 a III-ad „ „
3 fill. 08 a IV-ed „ „
2 fill. 97 az V-öd „ „
2 fill. 86 a VI-od „ „

A villanyfény használatánál a kiadás jól megsámítva, sokkal nagyobb lesz.

Ökvetlenül 3 drb. 16, vagy egy 50 gyertyafényű égőre van szükség, hogy egy Auer-égővel ellátott légszész lángot pótoljon ez pedig óránként 150 Watt. használ el, mi 9 fillérbe kerül.

A fennebbiekből látható, hogy a légszészvilágítás Auer-égővel csak 1/2 részbe kerül, mint villany fényvel és meg vagyunk róla győződve, hogy a légszész fogyasztó közönség erről mielőbb teljes meggyőződést szerez.

Azon kellemes reményben élünk, hogy a mélyen tisztelt közönségnek ezen engedmény által megelegedését vívtuk ki és hogy mielőbb a légszész fogyasztás szaporítása által újabb engedményi tehetünk.

Továbbá figyelmeztetjük a tisztelt légszész fogyasztó közönséget, hogy az eredeti Auer izzók, habár valamivel drágábbak is, mint az utánzatok, de azoknál sokkal tartósabbak, világító erejüket sokkal tovább tartják, a légszészfogyasztóknak a társulat 80 fillérért szállítja darabját.

Teljes tisztelettel

Székesfehérvári
légszészvilágítási társulat igazgatója.
MRAZ V.